

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Provisione Et Obtentione Beneficiorvm

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

820. An dum agitur de solo possessorio in beneficialibus, quærendum sit quoque de justitia vel injustitia negotii principalis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74485](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74485)

decis. 455. &c. ex longa enim possessione beneficij oritur praesumptio canonici ingressus. Paris. n. 109. ex Roman. *conf. 117.* Decio in rub. de fide instrum. n. 17. sufficit autem possessio 10 annorum. Paris. n. 111. citans Felin. in c. illud. de praesumpt. n. 6. Anchar. *conf. 117.* Paris. *conf. 25. n. 26. vol. 1.* sic qui longo tempore reputatus est clericus, & existit in possessione beneficij, etiam curati, habet fundatam intentionem, licet non habeat literas Ordinum; quia praesumitur ordinatus. Paris. num. 112. juxta host. Abb. Butr. & alios communiter in *cir. c. illud. de praesumpt.* ita ei, qui possedit beneficium per 30 Annos, licet non habeat literas, praesumitur facta collatio. Paris. n. 113. & AA. communiter in *c. illud.* Et ideo reputatur calumniosa petitio visitatoris petentis literas. Paris. n. 114. citans Gemin. in *c. Si judex. s. ult. n. 4. de sent. excom. in 6.* & dicens, sic respondisse S. Congreg. in Nolensi visitationis. Quare probatur hic coloratus titulus ex testimonio de auditu à spoliato, qui possidebat. Paris. n. 116. citans Rotam *decis. 8. de restit. spol. in novis.* Felin. in *c. Albericus. &c. ex parte. tit. eod. Bellam. decis. 455.* Quare in favorem resignatarii agentis super spolio ex narrativa suae resignationis, facta in literis expeditis continentibus reservationem certae pensionis ad favorem resignantis. Paris. n. 117. citans Pontan. Cresc. Sarnen. &c. Sexto ex institutione, etiam non confecto de pravia praesentatione. Paris. n. 119. citans Rebuff. de pacif. possess. n. 32. Item ex confirmatione electionis. item per expectativam. Paris. n. 120. & 121.

Questio 320. An, dum agitur de solo possessorio in beneficalibus, quarendum sit quae de iustitia vel iniustitia negotii principalis?

Respondeo negativè, saltem quantum est de iure stricto; sed attenditur nudum factum possessionis, remittendo reliqua ad petitorium, ut in specie habetur in Beneventana Parochialis. *decis. 352. p. 10. recent.* ad hoc tamen utiliter sepe deducuntur concernentia bonum jus; eò quòd hoc valde prodesse solet, vel ad effectum facilitandi resolutionem in possessorio. Card. Luca. de Paroch. d. 9. n. 3. item d. 31. n. 3.

Questio 321. Qualiter amittatur possessio beneficij?

Respondeo primò; per renunciationem non spontaneam non amitti possessionem secundum aliquos, ait Paris. l. 1. q. 10. n. 42. citans pro hoc Card. Paris. *conf. 143. n. 19. vol. 4. &c.*

2. Respondeo secundò; per resignationem simplicem, hoc est non conditionatam, seu factam non nisi sub certa conditione, puta, ut beneficium conferatur certae personae à se designatae, vel alia (aliud enim est resignare beneficium, aliud cedere illud alteri) hac enim resignatio statim abdicat jus, siue fuerit facta coram Papa, siue coram Ordinario, & resignans manet sine titulo etiam colorato (in beneficalibus autem non potest stare possessio sine titulo, & ideo amisso titulo amittitur etiam simul possessio. Paris. paulo post primo loco citand. n. 17. & 20.) & beneficium videtur haberi pro derelicto, & illud ut vacans potest libere conferri alteri. Paris. l. 1. q. 5. n. 15. citans quamplurimos alios. & l. 1. q. 3. n. 5. citans Abb. Butr. Innoc. in *c. sollicitè. &c. accepta. de restit. spol. &c.* ac P. Leuren. Fori Benef. Tom. 1.

dicens n. 7. esse communem opinionem, quòd in hoc casu amittatur etiam civilis & naturalis; quae tamen intelligenda post resignationem talem à Superiore acceptatam. Paris. l. 1. q. 5. n. 24. citans Innoc. & Abb. in *c. quod in dubio. de renunc.* Butr. in *c. quidam. n. 9. tit. eod. Navar. in c. accepta. oppositio. ne. 7. n. 26. de restit. spol.* Menoch. de arbit. casu 20. n. 47. &c. & ideo, non admittitur renunciatione, spoliatus illa restituitur. Paris. *ibid.* ex Menoch. de adipisc. poss. remed. 1. n. 303. quod verò tradit Paris. *cit. q. 5. n. 28. & 29.* citans pro hoc Butr. in *c. sollicitè. de restit. spol.* Calder. *conf. 4. de renunc. Sarn. ad reg. de Annal. q. 56. & 57.* Mandos. de signat. gratia tit. fructuum reservationes. Rebuff. *conf. 4. n. 4.* Achill. de Grassis. *decis. 10. de restit. spol.* & plurimos alios, nimirum, quòd etiam resignans perdat cum dominio possessionem juris; non videtur tamen cessisse detentionem, adeò que post admittam renunciationem possit incumbere possessioni realiter & de facto, & incumbendo animo continuandi retineat naturalem, & hac detentio sit tanti momenti, ut si spoliatur eà detentione, sit restituendus; & sufficiat ea, ut quis juvetur regulà de Annal. id inquit, procedit de resignatione facta, non simpliciter, sed in favorem; sic enim expresse ait *cit. q. 5. n. 36.* in simplici renunciatione post ejus admissionem statim amittitur omnis possessio civilis & naturalis (& *cit. l. 1. q. 7.* talis non potest amplius incumbere possessioni) & res videtur habita pro derelicta. citans Achill. de Grassis. ubi ante. & dicens esse communem DD. si verè, ut ait n. 39. resignatio facta fuit in favorem alicujus, resignans dicitur etiam possidere, & titulum coloratum habere, donec resignatario beneficium acquiratur: Quin & in genere in resignationibus conditionalibus nequidem jus ipsum seu dominium abdicatur, nisi impleta conditione. Paris. l. 1. q. 3. n. 8. citatis quamplurimis, & fufius l. 1. q. 14. fere per totum. Quòd si tamen resignans in favorem sit absens à loco beneficij, amittere illum post acceptatam illam resignationem, etiam dictam detentionem seu possessionem naturalem, ait idem Paris. l. 1. q. 5. n. 33. cum Puteo *decis. 158. l. 3.* Porrò qualiter, dum per resignationem nullam (intellige ex eo, quòd facta in manibus non habentis potestatem illam recipiendi) amittatur jus & possessio civilis & naturalis, ut Paris. l. 1. q. 5. n. 41. ex Cresc. *decis. 64. l. 1.* censetur etiam hoc ipso procurator constitutus ad lites & negotia ratione illius beneficij revocatus, vide apud eundem Paris. l. 1. q. 5. n. 42. ubi id affirmat, probat & limitat.

3. Terriò per resignationem factam in manibus non Superioris, seu non habentis auctoritatem illam seu potestatem recipiendi; hac enim resignatio praedicit resignanti quòdam possessionem, & is eam amittit, retinendo tamen proprietatem quae debet declarari privatus. Paris. l. 7. q. 1. n. 33. citans Innoc. in *c. ventens. de renunc. v. fatemur* Abb. in *c. quod in dubijs. tit. eod. n. 7.* Rosliniac. de benef. c. 14. n. 36. Menoch. de arbit. casu 201. n. 47. Navar. in *c. accepta. de renunc. n. 25. & 34.* Ratio hujus est, quòd possessio non habeat quid spiritualitatis seu vinculi indissolubilis, ideò que potest amitti sine Superiore; secus est in proprietate. Paris. *cit. n. 38.* Et hoc est, quòd dicitur, quòd facilius amittatur possessio quam proprietate, juxta h. Siquis vi. s. differentiã, de acquir. poss. ubi Bartol. quòd, qui non potest renuntiare jurisdictioni seu juri suo quòdam proprietatem absque Superiore, potest tamen possesse.